

Горж, наскоро преди да тръгна за въ миръ. Бѣше най силно ми дотегнало, и като не знаяхъ кѣкво да сторя съ главж тж си, азъ работяхъ въ келія тж си, и въ сжщж тж минутж влезе при менѣ от. Анатолій, единъ отъ пріатели тѣ ми въ Јусикъ. Съ топли хорти той ма извика на откровенность, и азъ му исказжхъ сичко, кое ся бѣше набрало въ сърце то ми. Анатолій слуша-ше безъ да ма прекѣсне.

— Да, рѣче той послѣ:—сега азъ ясно глѣдамъ душа-та ви. Вый сега испытвате сжщо то, което най напрѣдъ испытва почти сѣкы калугеръ въ Св. Горж. Размысле-те сега добрѣ положеніето си! Сега чадъ вась силно работятъ дяволы тѣ и искжтъ да запушжтъ гласъ тъ на вашій ангелъ—хранитель.

— Ами що да сторя, за да не работятъ дяволы тѣ? Научете ма!

— Тряба да гоните отъ себѣ си мірскы тѣ помысли и да ся молитє. Съ кѣкво ви мами міръ тъ? Напом-нете си само вый тжзи вѣчна суета, мюзeverлици, лѣ-жж, вѣчно лицемѣріє и развратъ; напомнете си, че вый не знаете юще сичкы мірскы подлости, че вый юще почти не сте живѣли міръ, и че ще доде време на горчиво раскайваніє. Поглѣднете пѣкъ сега на нашій животъ: какъ е тихо тука: безмятежно; кѣкво яко братство и любовь между калугеры тѣ. Истина като сравнишъ по някога міръ съ Св. Горж, тжй леко ти става на душж тж, че си ся измѣкнжлъ най послѣ, изъ този хомотъ и развратъ, и отъ сичкж тж си душж благодаришъ Създатель тж за спасеніє то си. Помыслете си. Поглѣднете връхъ міръ отъ истенскж точка зрѣнія!...

При това, о. Анатолій жлъкаво ми расказа ня-колко калны фактове изъ мірскый животъ, фактове от-вратителны и печалны, за кои то напестена бѣше прі-ятно да си напомнишъ въ Св. Горж.